Mai sunt 7 zile până la începerea uriașei competiții:
CUPA UNITĂȚII TINERETULUI

SATUL MOCIU ARE UN BUN PROFESOR: MOINA

DE VORBĂ CU CAMPIONUL NOSTRU DESPRE: TALENTELE ATLETISMULUI, NEDESCOPERITE, UN NOU OWENS LA CLUJ, O MINGE DE FOOTBALL DELA BUCUREȘTI LA MOCIU, UN ATLET ANTRENOR ȘI O PRIMĂRIE CARE ȚINE MORȚIȘ SĂ AIBĂ IN RAFTURI CUPE IN LOC DE HARȚOAGE

In orașele de provincie pasiunea pentru sport nu cunoaște granițe. Bucureștenii au și ei idolii lor, care sunt însă valabili numai în stadion sau pe ring. Mai puțin atenți decât clujenii — spre exemplu — sportivii Capitalei trec pe lângă Chiriac ca pe lângă ori care trecător.

Fără costumul de sport, atletul sau footbalistul din București pierde din valoare.

Desigur că cele constatate mai sus se explică mai ales prin dimensiunile de suprafață și număr ale orașului lui Bucur.

Cu totul altfel este în provincie. Acolo domnește un spirit de familie și cât e de mare Clujul, dela văcsuitorul de ghete și florărcasa din colțul străzii până la cuvioșii călugări, nu-i un cetățean care să nu cunoască pe „Moci".

Moina nu bea o halbă de bere!

De mult Moina a trecut faima unei vedete de teatru sau cinema. Cu el vorbește toată lumea, dar mai ales lui îi place să vorbească cu toți.

El are săgeți în picioare și miere pe limbă. Vorbește atât de frumos, atât de calm și natural încât viteza lui ai crede că e o născocire de basm.

Dacă Moci te ia de braț în Cluj, te invidiază toată lumea și oricât ai fi de grăbit, trebue să mergi încet, uneori inapoi ca melcul. Ai devenit celebru fără să vrei și trebue să răspunzi *"servus"* din metru 'n metru.

Mai ales de când cu Parisul, fiecare vrea să scoată dela el un cuvânt măcar.

"Io te felicit din tăt sufletul pentru ce-ai făcut la Paris". îi strânge mâna un domn respectabil. Mai târziu am aflat că era un profesor. Altul, dar nu profesor, însă tot vârstnic îi spune:

"Nu-i drept că faini feciori ca ai noștri nu au franțuzii?".

Moina surâde la toți. Alții îl invită la un spriț, la o bere. El refuză cu delicatețe. Numai cu mine a intrat într'un restaurant și la imprudența mea de a comanda două halbe m'a lăsat pe mine să golesc una și cu viteza dela suta de metri, și dexteritate de chelner a împărțit-o pe cealaltă pe din două.

Cu Moina nu-i de glumit. El știe că alcoolul reduce viteza. Și ca atare procedează în consecință...

Vis sau realitate?

A vorbit de Paris și de succesul lui acolo. La lanțul satisfacțiilor, el a mai adăugat una din cele mai frumoase. Și-a depănat o clipă amintirile și apoi a promis că le va descrie sub forma unor note și impresii de călătorie și concurs din Franța.

Moina venise doar de două zile și totuși a avut grijă să facă un antrenament. Foarte puțin la curent cu activitatea internă, el s'a interesat în primul rând de Mathyas Farcaș, antrenorul lotului național de atletism despre care a auzit numai bine la Budapesta. M'a întrebat de noutăți și desigur că întâia a fost aceea a Cupei Unității Tineretului.

I-am spus cu deamănuntul despre competiția și modul ei de organizare. Moci asculta atent, foarte atent. Din privirea lui se observa că la fiecare frază se pierde în noianul amintirilor. El, copilul din comuna Mociu, trăia un vis pe care acum această Cupă îl va realiza.

Dublarea atleților de calitate

Și cel mai iubit atlet al țării a început să vorbească:

"Ascult ce-mi spui și parcă trăiesc un vis. Atletism și atleți dela sate! La noi, elementul sătesc a fost asemenea unei păduri virgine. Nimeni n'a intrat acolo să caute talente și desigur că talentele nu puteau ieși singure la lumină. Eu am credința vie că în fiecare sat zac 20 atleți foarte buni și că la sfârșitul competiției afară de faptul că unii din tineri vor fi prins gustul atletismului, ne vom îmbogăți numărul performeurilor cu încă atâți".

Moina se duce la Mociu foarte des. El iubește satul unde s'a născut și părinții care locuesc acolo. Satul îl cunoaște și odată intrat acolo, pasiunea pentru atletism nu-l părăsește. Pe ulițe și pe izlaz, Moina învață copiii să fugă, să joace foot-ball.

A dus cadou la Mociu o minge de football

Dacă fiecare om are o a doua natură, Moina este o excepție: el are trei. A doua este atletismul, a treia footballul. Dacă n'ar fi fost atlet, era cu siguranță footballist. Footballul și «U» sunt o preocupare cotidiană. Intr'o zi el a promis că duce în sat o minge. Promisiunea și-a ținut-o când într'o zi Lache-Sport i-a oferit o minge. S'a suit repede în tren și nu s'a mai oprit în Cluj de frică să nu i-o rețină prietenii dela «U». A mers direct la Mociu și acolo a făcut o echipă de football din tineri desculți. Entuziasmul pentru echipa aceasta a lui este mare.

"Ai să vezi ce bine joacă băieții mei și ce senzație o să facă dacă or ajunge să joace în Cluj".

Privind la entuziasmul lui, ajungi la concluzia că această Cupă a Unității Tineretului va fi într'adevăr ce vrea să fie: un interes enorm pentru sport, o punere în valoare a talentelor, un mijloc de unire a tineretului care lucrează pe ogoare, în școli, fabrici, cazărmi și universități.

„Am s'aduc la Cluj un Owens"

Ca Moina să se exprime *"vai ce tare aleargă băiatul cela în satul meu"*, nu e un lucru prea simplu când ești cel mai rapid om din Europa. L'am întrebat pe *"Moci"* dacă în satul lui nu are și alergători consăteni care mai târziu să poarte în cifre u'uitoare faima comunei.

"La Mociu, toți aleargă repede. Sunt în special trei băieți care fug de mâncă pământul. Și cel mai bun din ei, este unul tuciuriu. Un fel de Owens pe care C. U. T. il va aduce neapărat la Cluj".

Moina știe ce spune și dece oare comuna Mociu nu și-ar înscrie din nou numele pe firmamentul atletismului românesc? Dar acum acest sat care a dăruit pe Moina are încă mii de sate concurente.

„Voi merge în satul meu să antrenez băieții"

Pentru ca Mociu să fie în fruntea satelor din Cluj în competiția CUT aceasta este o chestiune de orgoliu pentru Moina.

Deaceea el a promis că se va duce în comuna sa și va ajuta cu cunoștințele lui pe ceilalți copii talentați în toate sporturile programate în CUT.

"Dar mai ales îi voi învăța să alerge. Ii voi antrena și mă voi prezenta cu mulți tineri și buni".

E o ambiție a lui Moina și trebue să spunem că una din cele mai fructuoase.

Câți atleți vor face la fel ca primul atlet?

Gestul lui Moina este un exemplu edificator.

El îndeamnă la imitație și Moina promite că nu este gelos.

Dar deocamdată, satul Mociu din județul Cluj este favorit. Fiul lui cel mai valoros, il va duce sigur la țintă.

Primăria din Mociu așteaptă să i se așeze în rafturi, cupele...

allan

Pregătiri în vederea unei activități bogate

INSTRUCTORII DE SBOR FĂRĂ MOTOR DIN TOATĂ ȚARA, AU FĂCUT UN CURS DE VERIFICARE LA SÂNPETRU

— AEROMODELIȘTII DIN BRAȘOV SE PREGĂTESC PENTRU CONCURSUL DE DUMINICĂ

Federația Aeronautică Română a inițiat o intensă propagandă pentru difuzarea sportului aviatic în rândurile tineretului.

In ultimul timp, centrele aeronautice sportive de pe lângă Consiliile județene sindicale, au desfășurat acțiuni cu efecte din cele mai îmbucurătoare, iar D. G. A. C. face ultimele pregătiri în vederea deschiderii școalelor de sbor fără motor, care vor pregăti în spiritul vremurilor noui, instructorii de sbor, de mâine.

Aviația este chemată să joace un rol important în viața unui stat democrat, prin participarea ei activă în opera de redresare economică și forurile conducătoare acționând în acest sens, caută să stimuleze cât mai mult tineretul, deschizându-i gustul pentru aviație.

Dacă în trecut, aviația era folosită în scopuri răsboinice, era îndreptată împotriva umanității, astăzi face parte din preocupările guvernului, ca un bun al poporului pentru popor.

Cât mai mulți instructori de sbor, cât mai multe avioane, care să servească idea de pace și de progres, — aceasta este deviza sub care a început campania de propagare a aviației în rândurile tineretului, care se arată pretutindeni entuziasmat de acest sport plăcut.

Cursul de perfecționare dela Sânpetru

Pe linia acestor preocupări, Direcțiunea Generală a Aviației Civile în colaborare cu F. A. R. a organizat la Sanpetru, lângă Brașov, un curs de perfecționare și verificare a instructorilor de sbor fără motor, care vor fi chemați în curând să conducă școalele de sbor, ce urmează să se deschidă în toată țara, sub controlul D. G. A. C.

La acest curs participă 50 de instructori de sbor fără motor din toate centrele aviatice ale țării, care își împrospătează cunoștințele, prin examinări teoretice și sboruri de verificare.

Am vizitat, zilele trecute împreună cu d. D. IVAN, secretarul general al F. A. R. școala de sbor dela Sânpetru, unde a avut loc cursul.

Micuța localitate dela marginea Brașovului, este un centru cu tradiție în lumea aviatică, am putea spune că se bucură chiar de o faimă internațională pentru admirabila poziție cât și pentru condițiile atmosferice favorabile, pe care le oferă sburătorului.

Ne-a întâmpinat voia bună a celor 50 de instructori, dornici de a-și completa cunoștințele, pentru a putea fi cât mai utili tinerilor dornici de a se iniția în tainele sborului.

Școala de sbor fără motor «1 Septembrie» dela Sânpetru, a cunoscut în ultimele zile o viață nouă, așa cum numai în timpul cursurilor cunoaște. Instructorii au imprimat o atmosferă tinerească, au făcut să vuiască satul de voioșia și entuziasmul lor. Am admirat cu câtă grijă își concep articolele pentru jurnalul de perete, care reflectă o concepție nouă despre aviație, o preocupare intensă pentru ce va trebui să însemne ea în construcția lumii pașnice și prospere de mâine.

Am stat de vorbă cu majoritatea celor prezenți la Sânpetru, și am putut constata că toți sunt preocupați de rolul pe

— al. achille —

(Continuare în pag. 5-a col. 3—4)

TREI SURPRIZE DIN CINCI MATCHURI

Sau o competiție care a debutat peste așteptări din toate punctele de vedere: J.B.E.C.

— Atmosferă grea în CUPA EUROPEI —

La noi, ca și în Ungaria, dar mai ales la noi, pregătirile pentru matchurile dela 6 lunie sunt în toiu. Dacă maghiarii au avantajul unui match recent disputat în compania Cehoslovaciei, deci au avut ocazia să verifice prima echipă națională și să reflecteze asupra eventualelor modificări în schimb, selecționeurii noștri nu au la dispoziție decât criteriul turneului din Franța și deci, întâmpină mai multe dificultăți.

Dar nu de aceasta este vorba în aceste rânduri.

Ci de J. B. E. C, adică de Jocurile Balcanice și ale Europei Centrale.

Competiția aceasta, pornită prin lărgirea cadrului prin adeziunile Cehoslovaciei și Poloniei la Jocurile Balcanice, se anunță după numai cinci matchuri, extrem de disputată — din punct de vedere al succesului sportiv — și în totul corespunzătoare scopului urmărit. Astăzi, J B E C constitue un prilej minunat de afirmare nu numai a prieteniei dintre cele șapte popoare, ci și a idealurilor acestor națiuni dornice de o viață mai bună și de pace trainică.

La Sofia ca și la Varșovia, La București ca și la Tirana și Budapesta, cele cinci jocuri disputate până acum au prilejuit afirmări puternice în acest sens.

Surprize? Da și nu...

Așa cum a început competiția, este foarte natural să ne așteptăm la o desfășurare foarte agitată, pasionantă, cu răsturnări de situații și complicații în clasament.

Surprizele nu au lipsit în aceste prime jocuri.

Polonia a reușit să „ciupească" un punct Bulgariei la Sofia, pentrucă surpriza să fie mai bine conturată la Varșovia unde a dispus de Cehoslovacia. Mai târziu, Albania a isbutit marea surpriză: a învins România la București, urmată la Tirana de un draw cu Ungaria. In aceeași zi, prima echipă a Ungariei a dispus la limită de Cehoslovacia.

Surprize pot fi considerate victoriile Poloniei și Albaniei, dar drawul dela Tirana ca și victoria Ungariei A nu mai pot fi socotite ca atare. Mai surprinzătoare este însă comportarea Cehoslovaciei al cărei football pare că parcurge o perioadă de tranziție, astfel că orice fluctuații sunt explicabile.

Remanierea echipei naționale cu elemente noui a dat însă rezultate la Budapesta unde jucătorii încercați au corespuns.

Albania conduce din nou

In clasament am avut de înregistrat o surpriză. Grație celor două rezultate excelente repurtate, Albania conduce, dar la egalitate de puncte cu Ungaria și Polonia:

1. Albania	2	1	1	0	1:0	3
2. Ungaria	2	1	1	0	2:1	3
3. Polonia	2	1	1	0	4:2	3
4. Bulgaria	1	0	1	0	1:1	1
5. Jugoslavia				—	—	—
6. Cehoslovacia	2	0	0	2	2:5	0
7. România	1	0	0	1	0:1	0

Desigur, nu este o situație care se va păstra. Mai ales că una din participante, Jugoslavia, care are de spus un cuvânt greu în această ediție a J B E C-ului — ca și anul trecut — nu a debutat încă.

Apropiatele jocuri

Cel mai apropiat joc este cel dela 6 Iunie la Budapesta dintre Ungaria și România. In aceeași zi, tot la Budapesta se vor întâlni și juniorii celor două țări, iar la București echipele secunde.

Apoi, la 20 Iunie România întâlnește Bulgaria la București, la 4 Iulie pe Cehoslovacia tot la București, iar la 27 Iunie, Jugoslavia joacă la Belgrad cu Albania.

Cupa Europei

Intâlnirea Ungaria—Cehoslovacia a contat nu numai pentru J B E G ci și pentru Cupa Europei. Astfel că în cadrul acestei competițiuni s'au disputat până acum patru întâlniri:

Austria—Elveția	3—1
Ungaria—Elveția	7—4
Austria—Ungaria	3—2
Ungaria—Cehoslovacia	2—1

Iar clasamentul se prezintă astfel:

1. Austria	2	2	0	0	6:3	4
2. Ungaria	3	2	0	1	11:8	4
3. Italia				—	—	—
4. Cehoslovacia	1	0	0	1	1:2	0
5. Elveția	2	0	0	2	5:10	0

O competiție însă, care — datorită atitudinei sportivilor vienezi, care au creiat o atmosferă direct imposibilă ungurilor la jocul dela Viena — nu credem că va rezista prea mult. Și să nu uităm că italienii nu au debutat încă în competiție...

Gizi Farkaș nu participă la turneul internațional de ping-pong dela Timișoara

Azi sosesc la Timișoara oaspeții străini cari participă la turneul internațional de tennis de masă.

O frază simplă, dar care cuprinde în ea atâtea așteptări, atât din partea spectatorilor, cât și din cea a jucătorilor.

Gizi Farkaș nu participă

O știre de ultimă oră, un telefon venit dela Budapesta, ne informează că Gizi Farkaș nu poate face deplasarea la Timișoara, bolnavă fiind de pleurită.

Este o veste tristă în primul rând pentru Angelica Rozeanu, care aștepta revanșa cu campioana mondială, ca o întâlnire ce se impunea pentru clasificarea valorilor dintre ele două, tristă și pentru sportivii timișoreni cari sunt privați de un rar spectacol.

In rest, nicio absență, cel puțin până acum, din cei anunțați, motiv pentru care așteaptă NAUMESCU să-l întâlnească pe SOOS, pe DOLLINAR și pe HARANGOZO așteaptă VLADONE, PANETH, GARABEDIAN și NEGREANU să repete — cel puțin — figurile frumoase făcute în Campionatele Internaționale ale RPR.

Naumescu et Co. contra Soos et Co.

Grele misiuni au jucătorii români!

NAUMESCU deține recente victorii asupra lui DOLLINAR și HARANGOZO și comportări remarcabile în fața lui SOOS în 1939 la primele campionate internaționale ale țării și anul trecut în jocul Ungaria — România.

Ar fi deci de prisos să încercăm să arătăm cum va juca. Comportarea lui va fi o auto-recomandație.

Dealtfel, atât VLADONE cât și PANET, GARABEDIAN și NEGREANU au avut anul acesta comportări excelente în fața iugoslavilor și toți patru vor căuta să le confirme.

Ce așteaptă sportivii țării?

Nimeni nu poate pretinde jucătorilor noștri să facă imposibilul și să învingă. Dacă oaspeții vor fi mai buni, vor învinge. Ceeace sportivii țării cer jucătorilor noștri, este ca ei să aibe o comportare pe linia rezultatelor obținute de tennisul de masă românesc și mai ales să lupte cu ultima energie pentru o demnă reprezentare a sportului nostru.

Ce jucători străini participă

Sunt așteptate jucătoarele: KIKALY BABA (Ungaria), PANKIALISOVETA, COSIC IVA și TOMOVICI MARICA (Jugoslavia).

Deasemeni vor sosi și ungurii SOOS SIDO și KOCZIAN și iugoslavii DOLLINAR, HARANGOZO, KONC LADISLAU, GRUJIC ALEX. și GABRIC IOSIF.

N. Blidaru

In dublă calitate prezent a Timișoara, NICU NAUMESCU, jucător de ping pong și ziarist, ne va comunica zilnic desfășurarea turneului, urmând ca prin noi să aflați și dv. tot zilnic, rezultatele.

De mâine, deci, citiți în ziarul nostru relatările lui NICU NAUMESCU, dela Timișoara.

Cu selecționata muncitorească R. P. R. de rugby prin Franța

Recentul turneu al loturilor sportive muncitorești în Franța a cunoscut un deosebit succes din toate punctele de vedere.

Inițiativa FSGT-ului s'a dovedit fericit inspirată: căci în cele opt zile ale serbărilor demonstrațiile și evoluția atâtor reprezentative muncitorești a lăsat o puternică impresie chiar și în rândul celor ce priveau sportul muncitoresc cu indiferență.

D. COL. SIDOU premiază pe un merituos activist FSGT în cadrul unei recepții la care a luat parte și echipa de rugby a RPR

FSGT-ul, prin lăudabila sa acțiune, de a întruni în decursul a opt zile pe stadioanele Franței solii sportului muncitoresc din 17 state și-a întărit considerabil poziția și prestigiul său, demonstrând uriașa sa forță mobilizatorică și arătând că FSGT-ul este un organ cu mari perspective de desvoltare.

In ceeace privește loturile românești, este cazul să subliniem că sportivii noștri au avut o comportare admirabilă, reprezentând cu cinste și demnitate mișcarea sindicală din RPR.

Comportarea lor, atât pe stadion cât și în afară, a fost tot timpul în spiritul unei sportivități sănătoare. Toți au adus din acest turneu amintiri dintre cele mai plăcute și mai ales învățăminte folositoare.

Dar să redăm și câteva aspecte.

Urme...

Trecerea noastră prin Austria ne-a oferit peisagii dintre cele mai diferite. Urmele războiului sunt vizibile, deși au trecut trei ani dela terminarea lui. Se mai pot vedea încă și astăzi pe alocuri rămășițele bombardierelor sau avioanelor de vânătoare, tancuri de toate mărimile, vagoane răsturnate, sau uriașe cratere presărate dealungul liniei ferate.

Contrastul dintre grădinile înflorite și porțiunile distruse și lipsite de viață este impresionant.

Viena, orașul veseliei, orașul nemuritor cântat pretutindeni în faimoasele valsuri ale lui Strauss, poartă încă adânc întipărite dureroasele cicatrice ale războiului.

Peisagii

Trecerea prin Elveția, care s'a făcut ziua, a oferit ochilor noștri peisagii splendide. In contrast cu Ungaria și Austria, aci casele sunt întregi, cochete, bine întreținute, și bine plasate, pe colțuri de stâncă și poziții dintre cele mai pitorești. Pretutindeni, grădini în floare, munți falnici cu piscuri înzăpezite și vile elegante. Peste tot, o curățenie exemplară: mâna omului harnic se simte aproape la tot pasul.

Șosele bine întreținute străbat munții, apele curg năvalnic, iar acolo unde cascada naturală lipsește cea artificială o înlocuiește. Printre toate aceste splendori, se pot vedea destul de des reclame de toate mărimile, care invită turiștii snobi să consume numai anumite fabricate.

La capătul a 3000 km.

Nu departe de granița elvețiană, loturile noastre s'au despărțit. Rugby și foot-ball spre sud, boxul și atletismul spre Paris. Incă înainte de a ajunge în regiunea Béziers, unde urma să susținem primul joc, în compania reprezentativei FSGT-ului, am putut remarca întinse regiuni de vie.

Aci, vegetația este specifică Sudului, — pini mediteranieni, cactuși și chiparoși răsar pretutindeni printre stâncile golașe ale litoralului.

Case mici cu acoperișul aproape drept înconjurate cu grădini și ziduri înalte de piatră pe care plantele agățătoare se iau la întrecere oferă ochiului un peisagiu plăcut.

Aci oamenii sunt simpli și deschiși, judecă limpede și spun tot ceeace gândesc. Viața lor este fără multe cotituri. In orele libere, în această parte a Franței bătrânii cu tabieturi joacă biliard în cafenele liniștite, bându-și fără grabă paharul cu grill, sau, cei mai puțin pretențioși și mai tineri, joacă bile; un joc pe echipe cu niște sfere de metal de mărimea unui măr. Acest joc rezervat maturilor este foarte frecvent în Sud, se dispută pe orice loc viran, având ca miză de obiceiu câțiva litri de vin, care în această parte se găsește din abundență.

Vin de onoare

Dar, apropos de vin. Am comite un sacrilegiu dacă n'am pomeni de faimoasele vinuri ale Sudului, printre cari cele de Bannyus și Byr deveniseră la un moment dat spaima băieților noștri obișnuiți cu sprițul din urbea lui Bucur.

Gazdele noastre, de o amabilitate copleșitoare, ne ofereau aproape zilnic două — trei „vinuri de onoare", pela diverse instituții publice, cooperative sau chiar și la cinematograf, cum a fost cazul la Perpignan, unde patronul unuia din cinematografele orașului a ținut ca, în semn de simpatie, să ne ofere un vin de onoare chiar în hallul cinematografului, ceeace la un moment dat l-a făcut pe Milea să exclame: „Nici aci nu scăpăm măi frate"!

Toate acestea desigur nu ar fi avut nici o importanță dacă vinul ar fi fost un vin oarecare și s'ar fi băut cu sifon. In zilele de match eram nevoiți să uzăm de toată puterea noastră de convingere pentru a demonstra localnicilor că la noi vinul nu face parte integrantă din menu-ul obișnuit al unui sportiv și că jucătorii noștri n'au obișnuința de a bea „semplu".

Primirile

In ceeace privește primirile, ele constituesc un capitol special al acestui turneu pretutindeni. Chiar și în sătulețele pe cari le-am vizitat, oamenii ne-au primit cu o deosebită prietenie și dragoste.

Oameni simpli, oameni necunoscuți, veneau în fața, te priveau în ochi și apoi îți strângeau mâna vârtos. Aceștia erau oamenii muncii, cari vedeau în noi nu numai niște sportivi; ci; ceva mai mult; solii mișcării sindicale dintr'o țară democrată.

Acest lucru a fost înțeles perfect de sportivii noștri, dovadă comportarea lor strălucită, care a atras după sine aprecierile unanime ale presei franceze, fapt destul de semnificativ ținând cont de rezerva cu care unele din ziarele de acolo privesc în general sportul muncitoresc.

I. Balaș

CULESE DE SUB TRIBUNĂ...

A FOST GOAL SAU NU?...

— „F. C. PLOEȘTI" A CAȘTIGAT, CU UN GOAL MULT DISCUTAT, UN MATCH PE CARE ERA SĂ-L PIARDĂ PRIN FORFAIT!. — GHINIONUL CSMM-ului —

Așa cum a început turneul de calificare, cu comportări și rezultate neașteptate, nu putea fi decât pasionant, iar clasamentul complicat. Astăzi, cum am subliniat și în reportajul de eri, e foarte greu de întrevăzut ce echipe se vor califica pentru Divizia A., mai cu seamă că echipele considerate ca ne având șanse, se dovedesc out-sideri perfecți. Phönix, Desrobirea și Dermata, pot încurca multe din socotelile fruntașilor și, deci, pot răsturna oricând ordinea din primele locuri.

Incât, concluzia logică este că poate chiar ultima etapă va face cunoscut cele patru echipe care vor promova în Divizia Națională A.

A fost goal sau nu?

Din jocurile ultimei etape a rămas ca un ecou tardiv, discuția — foarte aprinsă, chiar — a goalului cu care FC. Ploești a dispus de Metalochimic. Condițiunile în care s'a înscris sau — dacă vreți — a fost acordat acest goal a făcut ca decizia arbitrului să fie foarte mult comentată și încă divers. Foarte mulți spectatori nu au văzut mingea depășind linia porții. Iar noi personal, am reținut doar gestul pe care l-a făcut Voinescu, portarul Metalochimicului, de a trage mingea înapoi; mingea — de unde eram — n'o puteam vedea, fiindu-ne complect acoperită de corpul lui Voinescu.

Goalul este contestat categoric de Metalochimiști. Ei susțin că nu a fost și aduc mărturia lui Ștefan Ionescu, rezerva de portar a Metalochimicului, care se afla chiar în spatele porții și care spune că mingea nu a depășit linia porții.

D. Steflea, conducător al bucureștenilor, susține că d. Kroner nu putea vedea dacă a fost sau nu goal, pentrucă se afla prea departe de poartă. Iar Baratki nu a făcut alt reproș arbitrului, decât acela că nu a consultat și arbitrul de tușe.

Din contră, d. E. Kroner afirmă că a fost goal, că l-a văzut, a făcut semn ca portarul să rămână pe loc în poziția care căzuse cu mingea la locul unde a fost prinsă, dar că Voinescu a tras mingea spre el și că totuși, deși era sigur că goalul s'a marcat, s'a dus la poartă pentru a arăta locul, cu circa 20 cm.

In sprijinul d-lui Kroner este declarația arbitrilor de tușe d. Stănescu, care i-a spus după match, că mingea intrase în poartă.

Sunt două puncte de vedere diametral opuse și care nu pot fi împăcate.

Dacă a fost goal — cum susține d. Kroner — sau nu — cum susțin bucureștenii — este foarte greu de dedus din aceste declarații. O contribuție decisivă însă, ar fi putut aduce fotografii aflați la poarta Metalochimicului, dar aceștia nu au avut nicio inspirație de moment.

Cum era să piardă jocul F. C. Ploești

Dar a propos de acest joc FC. Ploești—Metalochimic foarte puțini știu că ploeștenii erau cât p'aci să piardă cele două puncte, fără ca să joace măcar. Și aceasta din cauza unei neglijențe.

Când să complecteze foaia de arbitraj cu numele jucătorilor și numerele licențelor — cum se obicinuește — delegatul ploeștean a constatat că nu are licențele. A căutat el în dreapta, în stânga, s'a dus sub tribună, în loji unde stătuse împreună cu echipa, nimic. la licențele de unde nu s.

Nu mai erau decât circa 6—7 minute până la începerea jocului și servieta cu licențele nu era de găsit. Prudent, d. Kroner — arbitrul jocului — a sfătuit pe ploeștenii să roage pe președ. federației să le admită disputarea jocului cu caracter amical, cel oficial urmând să-l piardă prin forfait.

Disperați, ploeștenii au făcut o ultimă investigație, de data aceasta încununată cu succes. Servieta a fost găsită în autobuzul cu care veniseră dela Ploești, și rătăcită dintr'o neglijență, care era să-i coste un match de baraj.

Ghinionul medieșenilor

Medieșenii, care au făcut un joc slab cu Desrobirea, au fost și ghinioniști. Nu în legătură directă cu acest match, ci cu starea jucătorilor. După acest match, CSMM., a rămas fără doi jucători: Munteanu, care este lovit și, după cum ne-a informat d. David — din însoțitorii echipei — a fost trimis la Mediaș, și Blaga la care medicul a constatat o hemoragie internă ca urmare a unei lovituri primite.

Deci două indisponibilități importante care se vor resfrânge asupra comportării echipei. Și este ghinion când accidentul se întâmplă într'un turneu de calificare în care are șanse.

Câteva note statistice

Statistic, bilanțul de până acum al turneului de calificare se prezintă astfel: 12 matchuri jucate și 51 goaluri marcate, deci o medie de patru de match.

Dintre aceste jocuri, doar două s'au terminat la egalitate.

Din cele 51 de goaluri, 13 le-au înscris interii stânga, 10 înaintașii centru, 8 extremele stânga, 6 extremele dreapta, 5 interii dreapta, 4 halfii și 5 au fost marcate în proprie poartă.

(p. g.)

STRAND A «MERS» 3'51"4 PE 1500 m.!

STOCKHOLM. — Lennart Strand, celebrul fondist suedez, și-a făcut o remarcabilă reintrare câștigând o alergare de 1500 m., în 3'51"4. Strand nu s'a întrebuințat deloc și a crezut că aleargă în 3'59". El e capabil să alerge în 3'48", a declarat Gunder Haegg.

Un quasi-necunoscut, Anders Svensson, s'a clasat în urma lui Strand cu 3'55"2.

Alte rezultate: 110 m. garduri: Lidman 14"8; Sulița: Atterawill 62 m. 41; Prăjina: Pihl 3 m. 86.